

# De Ster.

Half-Maandelijksch Tijdschrift van  
de Heiligen der laatste Dagen.

*En alles wat gij mij geoen zult, daarvan zal ik u voorzeker de tienden geven.*

GENESIS 28 : 22.

No. 8.	15 April 1903	8ste Jaargang.
--------	---------------	----------------

## REDEVOERING

door President FRANCIS M. LYMAN, gehouden in de Avondvergadering van Zondag, 1 Februari 1903, in het Nuts-Gebouw te Rotterdam.

(Verslag van IEMKE KOOIJMAN).

Gij hebt zeer geduldig geluisterd naar twee uwer landgenooten, en ik vertrouw, dat gij geduldig zult luisteren naar een uwer Amerikaansche broederen. Uwe landgenooten hebben het Evangelie ontvangen en zij hebben de waarheid der leeringen, die wij voorstellen, bekend. Het is zeer wèl voor ons om het feit te erkennen, dat wanneer het Evangelie voorgesteld wordt aan de kinderen der menschen, elk mensch, die het ontvangt en den wil des Vaders doet, zal weten van de leerstellingen. Gij zult uit de Schriften leeren, dat dat het Evangelie is, hetwelk Paulus verklaarde eene kracht Gods tot zaligheid te zijn. Ik denk dat eenig ander Evangelie dan dat Evangelie geene kracht tot zaligheid is; dat het Evangelie hetwelk eene kracht tot zaligheid is, zekerlijk gekend kan worden door elk mensch; dat het niet enkel vereischt wordt van den mensch om te gelooven, omreden Jezus verklaarde, dat, indien iemand wil deszelfs wil doen, hij van de leer bekennen zal of zij uit God of uit de menschen is. Desnietteenstaande zijn er velen Evangelien; ja zelfs een groot aantal. Het is niet logisch, dat meer dan één Evangelie de waarheid is. Wij hebben maar één Vader, die in de hemelen is, één Zaligmaker, één Heiligen Geest. één doop, één Geest en Lichaam van Christus. Dit was het geval in de dagen van onzen Heiland. En Hij heeft het recht om alle anderen onecht te verklaren.

Hoe noodig is het voor ons, mijne broeders en zusters, dat wij zouden zoeken en niet tevreden zijn, totdat wij hetzelfde vinden, hetzelfde Evangelie, hetwelk onzen Heiland verkondigde, hetwelk door Zijne discipelen en Apostelen verkondigd werd, na de verrijzenis van onzen Heiland, en nadat Hij Zijne discipelen geboden had om in de geheele wereld te gaan om het Evangelie te verkondigen

aan alle creaturen. Zij werden opgedragen te verklaren, dat hij die geloofd zou hebben en gedoopt zou zijn, zalig zou worden, en hij die niet geloofd zou hebben en natuurlijk niet gedoopt zou zijn, verdoemd zou worden. Wij vinden dat Petrus, vervuld zijnde met den Heiligen Geest, vereenigd met zijne broederen de Apostelen opstond in het midden der Joden, en volkeren, die verschillende talen spraken, en dat zij de talen der Apostelen verstonden, vanwege den geest des Heeren en de macht door welke zij spraken. En zij geloofden de Apostelen. Zij *geloofden* niet alleenlijk, maar zij verlangden van de Apostelen te weten, wat zij moesten *doen*. En in antwoord op deze vraag, welke van honderden menschen kwam, stond Petrus op en sprak door den Geest en macht van God, en gaf het antwoord op dat oogenblik, dat iedere van den Heer geautorizeerde man altijd geven zal op die vraag, omreden zijn antwoord inhield wat noodig was te doen. Hij verklaarde, dat zij zich zouden bekeeren en dat zij zouden gedoopt worden in den naam van Jezus Christus voor de vergeving hunner zonden en dat zij zouden ontvangen de gave des Heiligen Geestes. Want de belofte was niet alleen voor diegenen, die voor hem stonden, maar de belofte was tot hunne kinderen en tot al diegenen, die nog verre waren. Zóó veraf als achttienhonderd jaren later, juist zoo-veel als de Heere God zou toeroepen.

Ieder der Apostelen onderging later, evenals de Zaligmaker, den dood, een gruwelijken dood. Zij kwamen in de wereld op een tijd, toen het volk de waarheid niet wilde ontvangen, toen men niet wenschte, dat de Zoon van God zou leven. Zouden wij nu den Zoon van God willen laten leven? Zouden wij niet heden Zijne Apostelen en discipelen willen laten leven? Ik vertrouw, dat wij dit zouden doen. Ik vertrouw, dat wij waarheid en gerechtigheid lief zouden hebben, dat wij niet verblind en verduisterd zouden zijn, dat onze harten geopend zouden zijn om den Heere te ontvangen.

Nu gij Hollanders moogt luisteren naar de getuigenis der waarheid, die wij hebben gehoord van uwe broederen. Zij waren zoowel gerechtvaardigd als Petrus om te weten dat Jezus de Christus is. Petrus leefde gelijktijdig met Hem. Petrus was Zijn boezemvriend. Hij was de persoon op wien de sleutelen en autoriteit verzegeld waren. Hem was toevertrouwd, te verzegelen op aarde en het zoude in den hemel verzegeld worden. Hij kreeg de macht om zonden te vergeven en de zonden zouden vergeven zijn, dat diegenen, die hij zou vervloeken, vervloekt zouden zijn, dat hetgeen hij binden zou op aarde, in den hemel gebonden zoude zijn en dat hetgeen hij op aarde ontbinden zou, ontbonden zoude zijn in den hemel. Dit was het gevolg van de krachten en zegeningen op de Apostelen bevestigd. Maar het werd hen niet vergund te leven. Vanaf die dagen tot op heden zijn er vele sekten te voorschijn gekomen, gevormd door vele goede, eerlijke Christenmenschen, welke sekten eene gedaante van godzaligheid hebben, maar niet de kracht, de een grootelijks van de andere verschillende, en geen twee gelijk. Kan Jezus verdeeld zijn? Kan de Vader verdeeld zijn? Kan de Geest

des Heeren tegen zichzelf verdeeld zijn? Zekerlijk niet. Nu dan, hetgeen wij wenschen te weten, zijn dezelfde leeringen die onze Heiland leerde. Niet enkel om ze te lezen in den Bijbel, zooals reeds gedaan wordt, maar om ze te ontvangen en in praktijk te brengen met den geest en de macht, die ze vergezelden in de dagen van onzen Heer, met al de gaven van het Evangelie. En indien de wereld in strijd was met de waarheid van den Zaligmaker, behoeven wij ons niet te verwonderen achtienhonderd jaren later, dat de wereld ons zou haten, zooals zij Hem gehaat heeft, dat de wereld diegenen zal haten, die de waarheid bezitten. Indien wij de waarheid hebben, kunnen al de anderen, dezelve niet hebben en tegelijkertijd verdeeld tegen elkander zijn.

Nu, het Evangelie dat u is voorgesteld hedenavond, is hersteld geworden van den hemel, zooals gij gehoord hebt. En deze uwe broederen, welke getuigenis geven van de waarheid, waren niet persoonlijk bekend met den Profet Joseph Smith, zooals Petrus met den Heer. Maar *ik* was vroeg genoeg geboren om Joseph Smith en al zijne opvolgers te kennen. Ik heb het volk gekend gedurende zestig jaren. Ik ken hunne geschiedenis, hunne moeielijkheden en hunne strijd, hunne vervolgingen en tegenspoeden en ben met hen geweest, als een pionier, met al hunne kampen en wederwaardigheden in de woestijn, waarheen zij verdreven werden en dewelke zij hebben veranderd en doen bloeien als eene roos. En deze uwe broederen, zoowel als honderden, die hier voor mij zitten, weten dat dit de waarheid is. En gij kunt dezelfde getuigenis verkrijgen van de waarheid, zooals genoten werd door Petrus, en hetwelk door uwe broederen hedenavond genoten wordt. Want zij weten zoo zeker als zij leven, dat het Evangelie de waarheid is. Zij weten het geestelijk. Zij hebben het in hun wezen vertoond. De getuigenis des Heeren is ver boven hetgeen de mensch kan ontvangen in dit leven, want Jezus verklaarde, toen Petrus hem antwoorde, „Gij zijt Christus, de Zoon des levenden Gods”: „gezegend zijt gij Simon, Bar Jona, want vleesch en bloed heeft u dat niet geopenbaard doch mijn Vader, die in de hemelen is,” en dit is hetgeen ik hedenavond tot uwe broederen zeggen kan. Zij hebben het van mij niet geleerd, niet van eenig ander mensch, maar gelijk Petrus is het hen geleerd door de openbaringen van onzen Heer. Onze vader en uwe Vader, die in de hemelen woont, heeft deze waarheid aan hen geopenbaard. Want gelijk een mensch niet kan leeren door vleesch en bloed wie Jezus is, kan ook vleesch en bloed niet weten, dat dit Boek waarheid is, noch kan eenig mensch weten, dat het Evangelie, dat wij leeren de waarheid is, tenzij onze Vader in den hemel het hem openbare. Gij moet er geestelijk mede bekend worden, uwe geesten moeten er mede bekend gemaakt worden door den Geest van God. Want niemand weet de dingen Gods dan door den Geest van God. Wanneer twee menschen den Geest Gods hebben, zijn zij altijd vereenigd. Wanneer honderd menschen of honderd millioenen menschen den Geest Gods hebben, zal het gevolg zijn, dat zij vereenigd zijn. Zij zien gelijk

zij gelooven gelijk, zij wandelen gelijk, zij zijn eensgezind en geen disputen zullen tusschen hen voorkomen. Als de „Christenen” niet vereenigd zijn, zijn zij niet des Heeren. Wanneer gij verdeeldheid en strijd onder de menschenkinderen ziet, dan zoudt gij beseffen, dat de Geest des Heeren niet met een iegelijk is. Gij zoudt leeren, dat de Kerk één is en dat het lichaam van Christus één is. Indien wij de volgelingen des Heeren zijn, dan behooren wij tot Zijn lichaam, en wij moeten één met elkander wezen. De arm kan niet zeggen tot de voet: ik heb u niet van noode, noch kan het oog zeggen tot het oor: ik heb u niet noodig. De voeten, de beenen en al de lichaamsdeelen zijn noodig. Zij werken in harmonie: de armen zijn op hunne plaats, evenals de andere deelen. Al de organen bewegen zich vereenigd. Indien één lid lijdt, lijden alle leden. Indien één gelukkig is en tevreden, zijn allen gelukkig en tevreden, Het lichaam van Christus is één. Het kan niet, het mag niet verdeeld zijn. Eén Geest en één Lichaam. Alles in harmonie en in volkomenheid.

Dit werk, hetwelk op de aarde is hersteld, is direkt van den Vader gekomen. Dezelfde autoriteit, als dewelke Johannes de Dooper gebruikte toen hij den doop der bekeering tot vergeving van zonden predikte, en welke leer door onzen Zaligmaker erkend werd, door zichzelf over te geven in den doop, is op de menschen verzegeld in deze dagen. De autoriteit om te doopen met vuur en den Heiligen Geest welke meerder was, dan hetgeen Johannes de Dooper hield, is ook hersteld. Johannes zeide: „Na mij komt een die machtiger is dan ik, wiens schoenriemen ik niet waardig ben te ontbinden, hij zal u doopen met den Heiligen Geest.” Wij lezen, de hemelen werden geopend en de Geest daalde neer op den Zoon van God. En hetzelfde is noodig voor uwe en mijne zaligheid. Zooals Jezus wandelde in de nieuwigheid des levens na zijnen dood, toen hij verrees uit het graf, zoo wordt het van ons gewenscht, dat wij in nieuwigheid des levens zullen wandelen na den doop, gekruist latende in het watergraf den mensch der zonde, te komen in een nieuwe wereld, niet van de wereld te zijn, te wassen uit de wereld tot bekeering en hervorming. Dit is het Evangelie, dat onze Heiland daarstelde. Dit is het Evangelie, dat Hij Zijne discipelen gebod in de geheele wereld te gaan prediken, hetwelk Hij zeide, dat zij moesten leeren. Maar toen zij vernietigd werden, verliet het Evangelie met zijne macht en autoriteit de menschen en sedert dien tijd is de mensch niet bekwaam geweest om het Evangelie van Christus voort te brengen, want het Evangelie is verdwenen van onder de menschenkinderen. De menschen zijn onder de noodzakelijkheid geweest om Evangeliën te organizeeren naar hunne eigen gedachten. En de mensch is niet in staat om één Evangelie te zaam te brengen, dat het volk zal tevreden stellen. Vandaar de groote varia van godsdiensten, zoodat de menschen keuze zouden hebben. Het was noodzakelijk, dat het Evangelie zoude hersteld worden met zijne autoriteit, dewelke nu reeds onder de menschen is geweest zeventig jaren lang. En gij ziet

wat wij in Holland gedaan hebben. Wij hebben veel meer gedaan in Groot Brittanië, veel meer in Noorwegen, in Duitschland en Zwitserland. Wij werken in het Heilige Land, op de eilanden der zee en in de Vereenigde Staten van Noord Amerika. Wij zijn uitgegaan zooals de heiligen van ouds om het Evangelie te prediken aan elk creatuur, om alle menschen, overal, tot bekeering te roepen. Want alle menschen zijn zondaars, zij zijn in een gevallen wereld en zijn niet in staat geweest rein te leven tegenover onzen Heiland; zij behoeven voordeel te krijgen door Zijn dood en verzoening, hetgeen enkel kan verkregen worden door geloof in God en Zijnen Zoon Jezus Christus, en bekeering, hun leven te hervormen, gedoopt zijnde tot vergiffenis hunner zonden, recht en gerechtigheid te doen en den Heiligen Geest te ontvangen. Indien gij wilt luisteren en deze leerstellingen ontvangen, zult gij zonder twijfel weten, dat deze de leerstellingen van Jezus zijn. Kunnen wij iets meer redelijks geven dan dat iedereen het voor zichzelf zal weten?

Ik bid dat de Geest des Heeren op u moge rusten en uwe harten zal aanraken, en dat het u zal brengen tot een onderzoek. Want gij zult deze getuigenis van God ontvangen en niet van de menschen. Ik vraag dezen zegen voor mijne Hollandsche vrienden welke hier zijn en eveneens voor anderen, in den raam van Jezus Christus. Amen.

---

## DE VRUCHTEN VAN DEN VAL.

Door J. PRESTON CREER, van Spanish Fork, Utah.

(*Vervolg en Slot van blz 98.*)

Veel vermogender in invloed, machtiger in geest, edeler in karakter, en beginselen van voorbeeldelooze weldadigheid handhavende, overwon Christus, in zijn waardigheid, den Satan, onderwierp zijne toegewijden, en bevestigde voor immermeer de autoriteit van God en de voorrechten van den mensch. Onze vreugde bij deze gelegenheid was zóó groot, dat „de morgensterren tezamen vroolijk zongen, en al de kinderen Gods juichten.” Onuitsprekelijk verdriet en ellende — het noodlottige gevolg dergenen, die de rechtvaardige verlangens van Jehova trachten te verijdelen — werden nu uitgestort over de hoofden van Lucifer en zijne aanhangers. De hemelen wilden niet langer aanspraak op hen maken. De tegenwoordigheid van God konden zij niet verdragen, en het plan van zaligheid wilden zij niet ontvangen. Daarom verbannen uit den hemel, afgesneden van de tegenwoordigheid van Jehova, en buiten de omheining van zaligheid geworpen, vielen zij weder ter aarde om krijg te voeren tegen de rechtvaardigheid des Almachtigen. Johannes de Openbaarder maakt van de volgende woorden gebruik om de val te verduidelijken: „Bedrijft vreugde, gij hemelen, en gij die daarin woont! Wee dengenen, die de aarde en de zee bewonen! want de duivel is tot u afgekomen, en heeft grooten toorn, wetende dat hij eenen kleinen tijd heeft.”

De aarde geschapen zijnde met al hare grootheid en schoonheid, de nacht gescheiden zijnde van den dag, en alle dingen bereid zijnde voor het optreden van den mensch, kwam Jehova neder en verrichte de sierlijkste daad van het werk der schepping. De mensch werd geschapen naar het beeld van zijnen Vader in den hemel. Ten Oosten van Eden werd eene hof toeberaid voor zijne ontvangst. Waarlijk het tehuis onzer eerste ouders was hoogst voortreffelijk en aangenaam Frisch uit de handen van God, stond het versiert in al de luister van de hemelsche kunst. Een uitgelezen vlek boven alle andere vlekken, en bestemd om al hare bewoners te voorzien met al de bekoring, dat mede werken kan, om de ziel gelukkig en te vreden te maken.

Hoe lang Adam sprak tot de kabbelende beekjes en zingende vogelen, melden ons de schriften niet; doch eindelijk bespeurde God, dat het niet goed was voor den mensch om alleen te zijn; derhalve in overeenstemming met zijn minzame voorzienigheid, schiep hij de vrouw om eene helpster voor de man te zijn. Adam, het werk van zijnen Schepper aanschouwende, ontving Eva, zijne vrouw, en zij regeerden de aarde in hunne majesteit.

Zij luisterden naar de geboden van God, de eerste daarvan zijnde. „Weest vruchtbaar, en vermenigvuldigt en vervult de aarde.” Het tweede, „Van alle boom dezès hofs zult gij vrijelijk eten; maar van den boom der kennis des goeds en des kwaads, daarvan zult gij niet eten: want ten dage als gij daarvan eet, zult gij den dood sterven; nochtans gij moogt voor uzelfen kiezen, want het is u gegeven, doch herinner, Ik verbid het.” Met deze voorschriften steeds frisch in hunne gedachten, zwierven Adam en Eva in den hof van Eden rond.

Het uur der verleiding kwam spoedig. Lucifer, die onlangs overgeleverd was aan de sferen van zielsfoltering en wee, voerde wederom krijg tegen de rechtvaardigheid van Jehova. Sluw beeraamde hij zijne plannen om de bedoelingen van den Almachtigen te verijdelen, en voorbedachtelijk slaagde hij, door bevallige beoogrede, om de zwakkere van Edens' bewoners te mislijden. Aan Eva verscheen hij en in de bekoorlijkste uitdrukkingen, overreed hij haar om te eten van de vrucht van den boom des kennis, des goeds en des kwaads, zeggende: „Maar God weet, dat, ten dage als gij daarvan eet, zoo zullen uwe oogen geopend worden, en gij zult als God wezen, kennende het goed en het kwaad.” Bespeurende, dat de boom schoon was, en de woorden van Satan bekoorlijk, plukte de vrouw en at van de verboden vrucht, wiens sterfelijke smaak den dood met al hare ellende in de wereld bracht. Adam in kennis gesteld zijnde met hetgeen gedaan was, en de twee geboden van God herinnerende, overwoog ten zeerste zijne eigenaardige positie. Oprecht en getrouw zijnde, wenschte hij den wil van zijnen Vader te gehoorzamen, doch onder de bestaande omstandigheid, was dat niet mogelijk. Eva, God ongehoorzaam geworden zijnde, werd sterfelijk en kon niet langer het genoegelijke gezellige verkeer van hare man genieten. Dit wist Adam, en hij

heeft zonder twijfel betoogd: hoe kan het eerste en groote gebod vervuld worden tenzij ik het tweede breek? Derhalve met een bewustheid van de daarmede gepaard gaande gevolgen, verkoos hij zijne vrouw te volgen en te eten. Aangaande deze ongehoorzaamheid zegt Paulus, „En Adam is niet verleid geworden; maar de vrouw, verleid zijnde, is in overtreding geweest.”

Het tijdperk, het breken van dit gebod voorafgaande, hadden Adam en Eva in onschuldige onsterfelijkheid doorgebracht, maar nu dat zij gevallen waren, brachten zij over zichzelf en hunne nazaten de wederwaardigheden onafscheidelijk verbonden aan dit leven; en, aan het einde, de smarten des doods.

Door velen is de val van onze eerste ouders beschouwd geworden als een groot onheil eene onvoorziene gebeurtenis. Zij hebben zelfs inderdaad de Vader van het menschedom het recht ontkend om als de voornaamste Patriarch van het menschen geslacht op te treden; en in hunne onwetendheid hebben zij hem hoogst bitterlijk beschuldigd, die in zijn wijsheid, God ongehoorzaam werd, opdat de geesten des hemels tot de aarde mochten komen en dusdanige ondervinding opdoen, hetwelk hen voor eeuwig in de tegenwoordigheid huns Vaders zou verheffen. Adam at van den verboden vrucht, opdat den mensch mogt zijn, en verwierf aldus voor zijn nakomelingschap het heerlijke voorrecht om de zaligheid en het eeuwige leven op het strijdveld van sterfelijkheid te verkrijgen.

De zondeval opende de oogen onzer eerste ouders, en zij konden nu tusschen goed en kwaad onderscheiden. Voor de eerste maal aanschouwde zij hun eigen naaktheid en maakten kleederen van de bladeren der boomen van Eden. Spoedig werd de stem van Jehova gehoord, waarop in antwoord de bedeesde woorden van Adam; „Hier ben ik.” de ooren van zijn Schepper bereikte. Kalm sprak de Vader tot de vrouw, zeggende: „Ik zal zeer vermenigvuldigen uwe smart, namelijk uwer dragt; met smart zult gij kinderen baren; en tot uwen man zal uwe begeerte zijn, en hij zal over u heerschappij hebben;” terwijl hij tot de man zeide: „Dewijl gij geluisterd hebt naar de stem uwer vrouw, en van dien boom gegeten, waarvan ik u gebod, zeggende: Gij zult daarvan niet eten; zoo zij het aardrijk om uwentwil vervloekt, en met smart zult gij daarvan eten al de dagen uws levens; ook zal het u doornen en distelen voortbrengen: en gij zult het kruid des velds eten; in het zweet uws aanschijns zult gij brood eten, totdat gij tot de aarde wederkeert.”

Oplaat Adam en Eva niet van de vrucht van den boom des levens zouden eten en voor immer leven, gelijk zijnde aan de goden kennende goed en kwaad, werden zij uit den hof verdreven en Cherubim met een vlamtig lemmer eens zwaards werd geplaatst om den weg te bewaken.

Wat eene volkomene verandering moeten onze eerste ouders genoodzaakt zijn te verduren. Den eenen dag wonende in een paradijs, omsingeld met al de heerlijkheid, hetwelk de goddelijke kunst kon ten toon spreiden, geen pijn, verdriet, noch leedwezen

gevoelende, onbekend met de broosheden van sterfelijkheid, en geschommeld in de wieg van algemeene vrede; den volgenden, te wonen tusschen de heuvelen en dalen der aarde; beschut door de blauwe troonhemel des hemels; omgeven met sombere vlakten en dorre steilten; ondervindende de smarten behorende tot deze proeftijd, en beseffende ten scherpste de buitensporigheden van het vleesch. Vrees overstelpte nu het veld van hoop, terwijl angst het pad van vergenoegdheid bestrooide. En dit alles geschiede niet om de ontstane vereischten van loutere toeval te bevredigen, maar om de bedoelingen van een hoogst minzame Vader te vervullen, opdat hij in zijn heerlijkheid ondersteund en gehandhaafd mocht worden door de onvergankelijke getrouwheid van een verheven, verheerlijkt, en onsterfelijk gemaakt gezin.

Februari 1903.

*Improvement Era.*

---

## Geloof en Goede Werken.

DOOR BENJAMIN FRANKLIN.

---

Des menschen vriendelikheden kan ik enkel aan hunne metgezellen vergelden, en ik kan slechts alleen mijn dankgevoel voor die barmhartigheden van God betoonen, door een bereidwilligheid om zijn andere kinderen en mijne broederen hulp te verleenen. Want ik geloof niet, dat dank en wellevendheidsbetuigingen, alhoewel wekelijks herhaald, onze werkelijke verplichtingen tot elkander kunnen voldoen, en nog veel minder aan onzen Schepper.

Het geloof waarvan gij spreekt heeft voorzeker zijn nut in de wereld. Ik wensch het niet verkleind te zien, noch zou ik trachten om het in iemand te verminderen. Doch ik wenschte, dat het vruchtbaarder in goede werken ware dan ik het gezien heb. De aanbidding van God is eene plicht, het hooren en lezen van preken mag dienstig wezen; doch indien iemand zich verlaat op hooren en bidden, gelijk er maar al te veel doen, is het alsof een boom zichzelf zoude prijzen door gedrenkt te worden en bladeren te ontkiemen, alhoewel het nimmer eenige vrucht voorbracht.

De Meester had lang niet zooveel op met deze uiterlijke verschijningen en beweringen, dan vele van zijne hedendaagsche discipelen. Hij verkoos de daders van het woord boven de loutere hoorders. En diegenen die voedsel gaven aan de hongerigen, drank aan de dorstigen, kleeding aan de naakten, onthaal aan de vreemdeling, en verlichting aan de zieken, zullen in den laatsten dag, verklaart Hij, aangenomen worden; terwijl zij die uitroepen, Heere! Heere! die zichzelf prijzen naar hun geloof, alhoewel groot genoeg om wonderen te verrichten, doch goede werken nagelaten hebben, verworpen zullen worden.

M. I. A. MANUAL 1901—1902.

---

# De Stier.

Orgaan van de Heiligen der laatste Dagen.

---

WILLARD T. CANNON . . . . . Redacteur.  
GERARD J. S. ABELS . . . . . Assistent-Redacteur.

---

## Eenige Middelen om het Geloof te Versterken.

De versterking van het geloof is evenzoo natuurlijk een beginsel en ontwikkeling, als de versterking van het lichaam. Gelijk het lichaam zijn gepaste zorg en voeding van noode heeft en zulks altijd vereischt, alzoo heeft ook het geloof, dat van noode. Wanneer het geloof niet bekwamelijk aangekweekt wordt, zullen de wortels, — hoop en verlangen — sterven. want het geloof staat gelijk aan het geplante zaad, het moet ieder ontwikkelen of sterven. Het geloof in God wordt versterkt door het voortdurend gebruik maken van gebeden, omdat het getuigenissen zal versterken, waardoor het steeds in kracht en in eene gewenschte uitwerking zal toenemen. Gelijk hoop en verlangen als wortels van geloof mogen beschouwd worden, kan men zeggen, dat de toevoeging van getuigenissen een der voedingsmiddelen is, derwelker vrucht een onvoorwaardelijke gehoorzaamheid teweeg brengt. Een dergelijk „geloof nu is een vaste grond der dingen, die men hoopt, en een bewijs der zaken, die men niet ziet”. Heb. 11 : 1. Een dusdanig geloof zal even zoo min verstoord worden door aanvallen van afwisselende twijfel, alsdat de sterk gewortelde boom lijden zal door eene afwisselende droogte. Het geven van getuigenissen, is een ander middel voor de versterking van het geloof. Het maakt een indruk op ons gemoed en op andere, aangaande de goedheid Gods, daardoor het geloof versterkende. Hiermede in verband, is een beknopt overzicht aangaande wat eigenlijk eene getuigenis is, niet overbodig en uit zijne plaats. Eene getuigenis is eene aanhaling van eenigerlei bewijs, dat iemand verkregen heeft aangaande de waarheid van het Evangelie. Wanneer er nu vele bewijzen zijn, zal het eene sterke getuigenis voortbrengen. Maar niemand zoude uit het oog verliezen, dat iemand die slechts een zeer gering bewijs gezien heeft betreffende de waarheid van het Evangelie, toch eene getuigenis bezit gelijkstaande aan dat bewijs en hij zou niet bevreesd zijn zulks af te leggen. De neiging, dewelke zich zoo dikwijls in onze getuigenis vergaderingen openbaart, om getuigenissen onbehoorlijk te overdrijven, is waarlijk betreurenswaardig. De uitdrukking, „ik weet,” is heel gepast en zelfs aanbevelend, indien de persoon die zulks bezigt, het waarlijk weet, terwijl het zeer ongepast is, indien het gebruikt wordt als een soort van naijver, jegens iemand anders. In dat geval is het beter om de bewijzen aan te halen die ten gunste strekken voor ons geloof, dat het het

ware werk is. Getuigenissen zouden altijd vergezeld zijn van de noodige opgewektheid in geest, zoodat het de noodige warmte der ziel verwekken zal, hetwelk een der voornaamste bedoelingen van dit werk is. Nog een ander voedingsmiddel is de vergaderingen bij te wonen. „Zoo is dan het geloof uit het gehoor, en het gehoor door het woord Gods” Romeinen X : 17. Wanneer wij hooren, doen wij kennis op, en kennis is zaligheid. Door het gehoor zal ons geloof in den Vader, in den Zoon en in den Heiligen Geest, zoowel als in de Schriften, in het Priesterschap, in onze leiders en in het plan van zaligheid toenemen. Men zegt dikwijls „het geloof zonder de werken is dood” en daarin legt ook opgesloten, dat „de werken zonder geloof dood zijn.” Niemand kan door zijne werken zalig worden, indien het niet met geloof gepaard ga. Hij moet gelooven, dat den mensch oorspronkelijk onschuldig en verheven was en gevallen is door overtreding; dat een Verlosser voorbereid was, die verzoening teweeg heeft gebracht voor onze oorspronkelijke zonden, en dat er een plan van zaligheid zamengesteld is door hetwelk de mensch de gevolgen van zijn eigen zonden overwinnen kan en in de tegenwoordigheid van God terug kan keeren.

Ook zou men door het deelnemen aan het Avondmaal betuigen, dat wij in Christus gelooven en onze verbonden met God daar door van tijd tot tijd hernieuwen, en ons geloof versterken. Wij erkennen daarmede onze onderlinge gemeenschap met de leden en betuigen plechtig ons beroep op lidmaatschap in de Kerk van Christus. De Heere Jezus zegt daarvan; „En het zal eene getuigenis tot den Vader zijn, dat gij mij altijd herinnert, en indien gij mij altijd herinnert, zult gij mijnen Geest hebben om met u te zijn” III Nephi 18 : 7. Wij leeren hier uit zeer duidelijk, dat wij den Geest des Heeren kunnen verkrijgen in ruime mate om met ons te zijn, door deelneming aan het Avondmaal. En niemand kan buiten den Geest des Heeren. Dezen Geest is zeer noodig in ons dagelijks leven om ons op alles indachtig te maken, dat ons te doen staat om het eeuwige leven deelachtig te worden.

Wederom, wij zouden onze aandacht geven aan al de bijzonderheden van verknochtheid en getrouwheid in de uitoefening onzer Kerkelijke plichten; want de nalatigheid van eene plicht strekt tot verzwakking van het geloof.

Ook zal een rechtschapen leven, geopenbaard door net nauwgezet onderhouden van alle zedelijke voorschriften, aangeteekend in de wet van God en den mensch eene voorbeeldige uitwerking hebben op het geloof. Kracht openbaart zich waar den Geest in ruime mate tegenwoordig is en den Geest openbaart zich in een rein lichaam.

Buitendien zou men zich immer bewust moeten wezen, dat onze handelwijze en vereering van het Opperwezen volgens de Geest en wil van God is. Indien die bewustheid zich niet in ons bevindt en wij derhalve niet weten of ons leven aannemelijk is, zullen wij nooit voldoende geloof ontwikkelen om al onze aardsche

bezittingen op te offeren voor het Evangelie, indien zulks noodig mocht blijken te zijn.

Wacht u voor onzedelijkheid en nalatigheid in uwe plichten, dewelke het Evangelie van u vereischt, want deze twee dingen zijn de grootste oorzaak tot verzwakking van het geloof. Wacht u eveneens voor de hoogst nadeelige gewoonte om alles te betwijfelen, want stilstand in het geloof en ten slotte het uitsterven van wetenschap, kennis en geloof zijn daarvan de noodwendige gevolgen.

---

## Vragen en Antwoorden.

---

### DE ENGEL DIE HET EVANGELIE HERSTELDE.

*Vraag:* Verklaar Openbaringen 14 : 6, 7. „En ik zag eenen anderen Engel, vliegende in het midden des hemels, en hij had het eeuwig Evangelie, om te verkondigen, die op de aarde wonen, en aan alle natie en geslacht en taal en volk, zeggende met eene groote stem: Vreest God en geeft hem heerlijkheid; want de ure zijns oordeels is gekomen; en aanbidt hem die den hemel en de aarde en de zee en de fonteinen der wateren gemaakt heeft.” Wie was dezen engel, die het Evangelie zoude herstellen? Was het Johannes of Moroni? Indien de laatste, hoe heeft hij het hersteld?

*Antwoord:* Sommigen vermeenen, dat deze engel, dewelke in „het midden des hemels zoude vliegen, hebbende het eeuwig Evangelie, om te verkondigen, die op de aarde wonen,” Johannes de Dooper was; waarvoor zij als bewijs aanhalen, dat het Johannes was, die het Aäronische priesterschap herstelde door Joseph Smith en Olivier Cowdery er toe te verordineeren, en door aan hen de sleutelen van die autoriteit te verleenen. Eveneens, dat terwijl hij de voorlooper van Christus was, hij eveneens de hersteller van het evangelie in de Volheid der Tijden was. Doch dit is niet het inzicht, dat de Kerk daaromtrent heeft, doordien het algemeen begrepen wordt, dat den engel Moroni de zending van den Openbaarder vervulde toen hij van den hemel tot de aarde kwam om de waarheden van het Boek van Mormon te openbaren. Hij bezocht den profeet driemaal in eene nacht (21 September, 1823,) vertoonde hem waar de platen verborgen waren, en onderwees hem in de profetiën, die betrekking hadden op de laatste dagen. Ten laatste overhandigde hij de platen aan den profeet, en begeleide hem in derzelfer vertaling, ten slotte de schat weder terug ontvangende, om ze te behouden totdat het God behagen zal om de verzegelde en noch onvertaalde deelen ten voordeele van het menschedom voort te brengen.

De openbaringen ondersteunen de meening dat het Moroni en niet Johannes was die het evangelie herstelde, en dat het hersteld werd door het Boek van Mormon, hetwelk Moroni openbaarde:

Want het uur zal aanbreken, dat ik met u op de aarde van de vrucht des wijns zal drinken, en met Moroni, dewelke ik tot

u gezonden heb om het Boek van Mormon te openbaren, bevattende de volheid van mijn eeuwig evangelie." Leeringen en verbonden, afd. 27 : 5.

"En wederom, wat hooren wij? Blijde tijdingen van Cumorah! Moroni, een engel van den hemel, verklarende de vervulling van de profetie — het boek, dat geopenbaard zoude worden." Afd. 128 : 20.

Dat de autoriteiten hieruit verstaan, dat dezen engel degene is naar dewelke verwezen is, is bewezen doordien zij toegelaten hebben, dat het zinnebeeld van Moroni op de hoogste toren van de Salt Lake tempel geplaatst is, met eene gouden trompet, in de houding van het evangelie aan alle natiën te verkondigen. Johannes de Dooper bezat de autoriteit van het Aronische Priesterschap, hetwelk hij aan den profeet verleende, maar Moroni verklaarde het Evangelie aan hem, en was de engel waar de Openbaarder Johannes naar verwees.

Maart, 1903.

*Improvement Era.*

## Zondag School Schetsen.

Voor noodige wenken, zie blz. 51.

M E I.

KINDERGARTEN DEPARTEMENT. — 4—6 JAREN.

Bepinzingen voor den Onderwijzer: Gehoorzaamheid.

Zevende les. Jezus en de Leeraren (Lucas II)

De aanvang van de terugkeer naar hun tehuis te Názareth.

De jongeling wordt gemist.

Na drie dagen teruggevonden in den Tempel.

Zijn antwoord op Zijn moeder's vraag.

Zijne gehoorzaamheid aan Zijn ouders.

Achtste Les. De Geboorte van Johannes de Dooper. (Lucas I.)

Zacharia, de priester, in den Tempel.

Zijn gebed voor een zoon.

De verschijning van eenen engel.

Zijne boodschap.

Negende Les. De Geboorte van Johannes de Dooper — vervolg (Lucas I.)

Alles dat de engel Zacharias vertelde wordt vervuld.

Een kindeke wordt geboren tot Elizabeth.

Op den achtsten dag verkreeg het den naam van Johannes.

Waarom?

LAGERE AFDEELING. — 7—8 JAREN.

Zevende Les. Beschermt door den Engel des Heeren. Ismaël. Genesis 16 en 21.

Doel der Les. De Heere kan ons in alle plaatsen zien en zegenen.

Feiten: Abraham was een profeet — voor vele jaren had zijne vrouw geen kinderen — hij huwde Hagar, eene Egiptische vrouw — hare zoon, Ismaël, was 14 jaren oud toen Izaäk geboren werd — Ismaël was onvriendelijk tegen zijn kleine broertje — Abraham stuurde hem met zijne moeder naar zijne landslieden — men reisde in dien dag te voet — Hagar en Ismaël raken verloren in de woestijn — gered door eenen engel.

Achtste Les. Een Geboorterecht of Zegen verkocht. Ezau en Jakob — Genesis 25 en 27.

Feiten: De wetten gaven zekere rechten aan de oudste zoon — Ezau versmaadde zijne rechten — hoe Jakob ze verkreeg — Ezau betreurt zijne onderhandeling met Jakob — haatte zijn broeder — wenschte hem te doodën — Jakob verplicht om de ouderlijke woning te verlaten — zijn gehoorzaamheid beloond door den Heere.

Negende Les. Eene Ladder tot den Hemel. Jakob — Zijn Droom — Genesis 28.

Doel der Les. Tiende te betalen is een zegen en duidt aan, dat wij God wenschen te dienen.

Feiten: Jakob's moeder stuurt hem naar hare verwanten om hem te beschermen voor zijn gebelgde broeder — hij gaat henen in de Heere vertrouwende — zijn droom — zijn verbond. In het geheugen houden. „Van alles wat gij mij geven zult, zal ik U voorzeker de tienden geven!” Genesis 28 : 22. „Vereer den Heere van uw goed.” Spreuken 3 : 9.

EERSTE MIDDELBARE AFDEELING. — 9—12 JAREN.

Zevende Les. Het volk van Zeniff. Mosiah IX, X, XI.

Algemeene Waarheid — Voorspoed is dikwijls oorzaak, dat de menschen God vergeten.

Feiten: Het volk is zeer voorspoedig — hunne voorspoed leidt tot goddeloosheid — zij worden dronkaards — oorlog met de Lamanieten — de Nephieten zijn overwinnaars — pochen op hun eigen kracht.

Achtste Les. Abinadi, de Profet. Mosiah XI : 20—29.

Algemeen Beginsel — Profetie.

Feiten: Abinadi profeteert — hij wordt verworpen — eindigt zijne getuigenis — wordt gedood door vuur — profeteert aangaande zijne vervolgers.

Negende Les. Abinadi, de Profet, (vervolgd) Mosiah XIX : 20; XXI : 1—20.

Algemeen Beginsel — Eene Profetie vervuld.

Feiten: De Nephieten verdrukt door de Lamanieten — zware belastingen opgelegd — Koning Noach neemt de vlucht — verbrand door zijne volgelingen — de Nephieten vernederd.

TWEEDE MIDDELBARE AFDEELING. — 13—16 JAREN.

Zevende Les. Lehi's latere jaren — hij zegent zijne nakomelingen — zijn dood. II Nephi 1, 2, 3, en 4.

Achtste Les. Het gedrag van Laman en zijne aanhangers na Lehi's dood — de scheiding der kolonisten. II Nephi 5.

Negende Les. Het land van Nephi — een tempel daar gebouwd — Nephi's regeering en dood. II Nephi 5. Jakob I.

THEOLOGISCHE AFDEELING. — 17—20 JAREN.

Zevende Les. Het Tijdperk van Elisa. (895 V. C.) II Koningen 2, 3, en 4.

Josafat en Joram — het wonder van Elisa — de nederlaag der Moabiten — menschelijke offerande door de koning der Moabiten — Elisa en de weduwe — de opwekking der Sunamitische jongen — andere wonderen door Elisa.

Achtste Les. Het Beleg van Samaria. (894-892 V.C.) II Koningen 5, 6 en 7.

De geneezing van Naamans melaatschheid — Gehazi's zonde en straf — het wonder van het ijzer — de oorlog met Syrië — Elisa en de krijgslieden van Syrië. — De krijgslieden van Syrië verschalkt — hongersnood in Samaria — Samaria overvloediglijk voorzien — het beleg van Samaria wonderbaarlijk opgeheven.

Negende les. De Troonsbestijging van Jehu. (884 V.C.)  
II Koningin 8, 9 en 10.

De zeven jaren hongersnood — Hazaël's wreedaardigheid voorspeld — Jehu tot Koning gezalfd — Joram en Ahazia gedood — de ombrenging van Achab's zeventig zonen — de prinsea van Juda en de aanbidders van Baäl — de gouden kalveren van Bethel.

### Uiterlijke Verordeningen Noodzakelijk.

Er bevindt zich eene neiging in de hedendaagsche wereld van het Protestantisme om het gewicht der uiterlijke vormen en plechtigheden van de godsdienst te verkleinen. De algemeene opvatting is, dat het komt er slechts weinig op aan hoe of het ding gedaan wordt, indien het oogmerk oprecht is. Inderdaad het wordt openlijk beweerd, dat een eenigzins aanmerkelijke aandacht op de uiterlijke vorm, verminderd een innerlijke geest eener inachtneming. Men zegt: Geene beperking in de wijze van de ten uitvoer brenging, brengt voort vrijheid en overvloed van geest. Vandaar de verschillende vormen van doopen en het verschaffen eener keuze aan de zijde van den kandidaat. Vandaar insgelijks, het volkomen gemis, in vele genootschappen, eener verordening voor de uitstorting van den Heiligen Geest.

Zij schijnen gewillig te zijn op God te vertrouwen, om een „Pinksteruitstorting,” gelijk de dominees zeggen, te geven, of om de Heiligen Geest op eene dergelijke onregelmatige en doelloose wijze te zenden. Hunne vergissing, zooals gereedelijk bespeurd kan worden, ligt daarin dat zij, vanwege hunne vrees van te veel aandacht te geven aan de uiterlijke vorm, geleid worden tot de andere uitsterste richting om er in het geheel geene aandacht op te slaan. Het is juist zoo eene groote dwaling om de uiterlijke vorm van geene beteekenis te erkennen, als om het van te groot gewicht te beschouwen. Het is, wel is waar, of behoort ondergeschikt te zijn aan het oogmerk, juist gelijk het lichaam is of behoort ondergeschikt te zijn aan de geest. Maar daarom is noch de plechtigheid noch het lichaam om die rede van geene waarde. Inderdaad, zoo lang wij in sterfelijkheid verkeerden en aardsche lichamen bezitten, zal het altijd noodzakelijk voor ons zijn om ons op die lichamen te beroepen door uiterlijke inachtnemingen, evenals wij ons op de geest beroepen door onderliggende beginselen.

Onze eenigste omzichtigheid zoude zijn, dat de uiterlijke regelen het doel van het beginsel helpen verstaan, inplaats van het te hinderen. En om dit doel te bereiken, heeft God wijselijk verordineerd, dat er slechts eene vorm voor iedere verordening zoude zijn en dat wel het indrukwekkendste mogelijk. Op deze wijze brengt de plechtigheid de nauwkeurigheid, hetwelk het voorstelt krachtig voor het gemoed. Het verduidelijkt den aard van het beginsel aan des menschen zintuigen, gelijk het lichaam den aard en toestand van de geest openbaart.

Vanwege dit algemeene standpunt, verdedigen wij de uiterlijke ceremonies van het Evangelie van Christus.

## Zendingsnieuws.

---

Onder zeer gunstige omstandigheden, vergezeld van uitmuntend weder en eenen goeden Geest werd te Utrecht op Zondag, 15 Maart, j.l. in het gebouw van „Kunst en Wetenschappen” des avonds ten 7 ure, eene bijzondere vergadering gehouden, dewelke ten doel had eenige hulp te verleenen, voor het steeds vruchtbaarder voortzetten van de zendingsarbeid in deze nog zeer jeugdige vertakking van de Rotterdamsche Conferentie, alwaar zich de Ouderlingen King en Allen als arbeiders bevinden.

President Cannon, vergezeld van de Conferentie President Kruitbosch en Ouderling Denkers van Rotterdam, alsmede Ouderling Roghaar, en eenige broeders en zusters van Amsterdam, waren tegenwoordig. De vergadering dewelke door alle Utrechtsche leden en ongeveer 25 belangstellende vreemden werd bijgewoond, werd eveneens opgeluisterd door een zeer fraai lied, voor deze gelegenheid geleerd, en gezongen onder leiding van Broeder Herman Scholts. Als sprekers traden op de Ouderlingen Kruitbosch, Denkers, Roghaar en King, dewelke allen de grondbeginselen van het Evangelie bespraken. Zonder twijfel zal dit een middel wezen om steeds verdere propagande te maken en zullen velen met de blijde heilmare van het Evangelie in kennis gesteld worden.

---

De Heiligen te Dordrecht verleenden hunne beste krachten op Dinsdag, 24 Maart, 11. ten gunste hunner Zondagsschool, dewelke eene feestuitvoering gaf, waartoe toegang verschaft werd, tegen eene geringe vergoeding, opdat het zich eenige zeer gewenschte benodigdheden kon aanschaffen. De medewerkers konden zich verheugen over de goede uitslag, niettegenstaande zij met eenige moeielijkheden te kampen hadden.

De afgelopen maand was vruchtbaar in menig opzicht, maar niet in het minst in nieuwe aangeworvene leden, waarvan er een zeventiental in de zending door den doop ingelijfd werden, terwijl de ijver van de vrienden van „De Ster” met een zevental nieuwe intekenaren bekroond werd.

---

Het adres van Den Haag is nu Brughelstraat 175r.

---

## Een Uitstapje.

---

Onder eene zeer vroolijke stemming begaf zich het Rotterdamsche Koor onder leiding van een door hen onderling gekozen Comité, bestaande uit Ouderling Albertus Bragonje, C. N. Willemsen, en de zusters A. Walpot, Johanna Adelaar en Marie Boogaard, in den namiddag van den 2den Paaschdag, vergezeld van vele Heiligen, naar Dordrecht. Er bevonden zich ongeveer 60 personen in het gezelschap. Bij aankomst te Dordrecht bevonden de Ouderlingen

Guy C. Wilson en G. C. Bernards, met eenige Heiligen, zich aan het station, en werd de namiddag in een gezellig verkeer doorgebracht. Het ongunstige weder belette min of meer de uitvoering van de plannen door het Comité beraamd, doch de feeststemming verminderde daardoor niet in het minst.

Des avonds ten 7 ure begaf men zich naar het lokaal „De Schildersbond” alwaar eene vergadering gehouden werd, onder de leiding van Ouderling Guy C. Wilson, die zeer wel bezocht werd en waar als sprekers optraden Conferentie-President Kruitbosch, President Willard T. Cannon en de Ouderlingen Neuteboom, Bragonje, Abels en Wilson, terwijl het koor, onder de leiding van Ouderling Gerard J. S. Abels zes uitvoeringen gaf, waaronder zich bevonden twee Engelsche Lofzangen, „Utah is our Home.” en „Abiding in the Field,” en een Quartet bestaande uit Zuster Margareth Abels en de Ouderlingen Cannon, Kruitbosch en Bragonje het Zondagsschoollied, „To Day” zongen.

De noodige vergastings had plaats in het gebouw „De Toekomst.” Allen gaven hunne tevredenheid over de welbesteede dag te kennen en ons innig verlangen is, dat zulks meermalen mag plaats hebben.

### President Brigham Young.

Wij hebben juist per telegram de droevige tijding ontvangen van het overlijden op den 11den dezer van Apostel Brigham Young, dewelke sedert eenigen tijd de President van den Raad van de Twaalf Apostelen is geweest. Pres. Young werd den 18 December, 1836, te Kirtland, Ohio, geboren en den 9 October, 1868, te Salt Lake City, Utah, tot een Apostel verordineerd. In ons volgend nummer hopen wij eenige zijner levenstrekken en wederwaardig heden mede te deelen.

### Overleden.

VAN ARUM. — Te Vlaardingen, Z. H. 9 April, 1903, Johannes J. van Arum, Zoon van Jan van Arum en Neeltje Raad. Hij stierf ten gevolge van de bekomene brandwonden in eene glasblazerij. Broeder van Arum werd den 28 Januari, 1884, te Nieuwer Amstel, N. H. geboren en werd den 4 November, 1893 door Ouderling Evert Neuteboom gedoopt en door Ouderling Richard N. Hill bevestigd.

### I N H O U D :

Redevoering door Pres. Lyman . . . . .	Blz. 113	Uiterlijke Verordeningen Noodzakelijk . . . . .	Blz. 127
De Vruchten van den Val . . . . .	„ 117	Zendingsnieuws . . . . .	„ 126
Geloof en Goede Werken . . . . .	„ 120	Een Uitstapje . . . . .	„ 127
Enige Middelen om het Geloof te versterken „	121	President Brigham Young . . . . .	„ 128
Vragen en Antwoorden . . . . .	„ 123	Overleden . . . . .	„ 128
Zondag School Schetsen . . . . .	„ 124		

Uitgave van WILLARD T. CANNON, Izaäk Hubertstraat 120, Rotterdam.  
Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending in Nederland.

Abonnementsprijs per jaar:

Nederland f 1.80, België fr. 4.50, Amerika \$ 1.00.

Per Exemplaar 10 centen.